

[Nyrup Rasmussen]

Skulle vi ikke koncentrere os om at skabe nogle flere job og skabe nogle flere uddannelsesmuligheder, så man ad den vej kommer i arbejde? Jeg har aldrig oplevet en eneste international eller national dokumentation for, at der skulle være den sammenhæng, hr. Poul Nødgaard her går ind på, og derfor håber jeg, at kontante oplysninger vil bringe Fremskridtspartiets ordfører på dette felt på lidt andre tanker.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg skal svare meget kort. Jeg synes, vi skal tage hele den diskussion, når udvalgsarbejdet begynder. Men én ting står fast, vil jeg gerne sige til hr. Nyrup Rasmussen, og det er, at vi ikke kan blive ved med at køre dagpengesystemet på de nuværende vilkår. Jeg tror, at selv Socialdemokratiet kan indse, at overførselsindkomsternes størrelse i Danmark, og herunder specielt det bidrag, som staten giver til a-kassesystemet, simpelt hen skal bringes ned, og så kan det ikke hjælpe, hvis vi altid siger: Det kan ikke lade sig gøre at spare dér og heller ikke dér og heller ikke dér. Så vil udgifterne blive ved med at være de samme, og derfor er vi nødt til at tage fat stykke for stykke. Nu er der fremsat et lovforslag, og jeg synes, vi roligt og fordomsfrit skal møde hinanden under udvalgsarbejdet og prøve at få enderne til at nå sammen. Det er mit bud på den sag.

Bente Juncker (CD):

Centrum-Demokraterne må afvise regeringens forslag helt generelt. Vi ønsker ikke at medvirke til reduktion af dagpengeniveauet for de langvarigt ledige. Det vil være denne gruppe, der sidst bliver hentet ud til et job, og de har allerede måttet nedsætte deres levestandard på et varigt lavere niveau. Skulle man endelig være logisk, måtte en mild beskæring af de mange, der kun har en kortvarig ledighed, være mere nærliggende. Men det er ikke et forslag fra CD – det vil jeg gerne understrege.

Stramningen af kravet om 26 uger op til 52 uger vil skabe to nye muligheder for den ledige: enten bistandshjælp, som for samfundet ikke giver den store besparelse og for den enkelte vil føles som et gok nedad, eller det vil vise sig, at man i kraft af ægtefællens indtægt slet ikke kan få bistandshjælp – altså fra dagpenge

til ingenting. Det giver unægtelig en besparelse, men kan omtrent halvere en families indtægt med ét slag. Det vil CD ikke medvirke til.

Ej heller forslagene om dimittendsatsen, feriepagpenge eller de supplerende dagpenge finder vi rimelige, og vi må derfor opfordre arbejdsministeren til at få dækket sit budgethul på anden vis, eventuelt ved at se på bidragene. Det er ganske vist også uheldigt, men vil forud for drøftelserne om en arbejdsmarkedspolitisk reform virke mindre dramatisk og have en midlertidig karakter.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er tilhænger af en langsigtet finansieringsreform, og jeg skal i denne sammenhæng henvise til, hvad fru Marianne Jelved sagde under åbningsdebatten om de radikale principper for en sådan reform.

Jeg skal yderligere kvittere for statsministerens tilsagn i dag om at arbejde med netop den langsigtede finansieringsreform. Det er klart, at vi naturligvis også gerne vil se den i lyset af de almindelige arbejdsmarkedspolitiske diskussioner og behovet for ændring af strukturen på arbejdsmarkedet.

Vi siger derfor nej til de kortsigtede besparelser, som er indeholdt i regeringsforslaget, men jeg vil da også sige, at vi er villige til at drøfte nogle af disse besparelser, dersom det ikke lykkes os at få en fast køreplan med et flertal bag en langsigtet finansieringsreform inden finanslovens vedtagelse.

Glønborg (KRF):

Som jeg ganske kort var inde på under behandlingen af det foregående lovforslag, står alle vi, som vil være økonomisk ansvarlige, med et problem, fordi den andel af bruttonationalproduktet, der bruges til overførselsindkomster, er stadig stigende. Derfor er jeg naturligvis helt enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, i, at vi ikke må ramme de svageste, når vi skal til at pille ved overførselsindkomsterne.

Men jeg synes, man kommer let om ved problemet ved bare at sige, at så er der ingen, der skal røres ved. Man må prøve at finde ud af, hvor der er nogle muligheder uden at slå for hårdt. Dér synes jeg vi må gøre os klart, at vi har to forskellige systemer: Vi har bistandssystemet, og vi har a-kasse-systemet. A-kasse-sy-